

[Alfred Jensen.]

komstbeløb, der er fastsat, for forsørgere med 2 000 kr., for ikke-forsørgere med 2 400 kr. Det vil altså sige, at beløbene for forsørgere, 5 000 kr., 4 800 kr. og 4 600 kr., forhøjes til 7 000 kr., 6 800 kr. og 6 600 kr., og beløbene for ikke-forsørgere, der er på 3 500 kr., 3 400 kr. og 3 300 kr., forhøjes til 5 900 kr., 5 800 kr. og 5 700 kr. Når vi har valgt denne forhøjelse, er det ikke helt tilfældigt. Vi har ladet os lede af den stigning i prisniveauet, som har fundet sted, siden man i 1922 fastsatte 5 000 kr. som grænsen for ydelse af det fulde forsørgerfradrag, der for hovedstadens vedkommende er 1 600 kr. Vi mener, at stigningen, der i fjor blev beregnet til 38 pct., i år vil være ca. 40 pct., og derfor har vi fastsat beløbet til 7 000 kr. og tilpas mindre for købstæder, landkommuner og ikke-forsørgere. Jeg gør udtrykkeligt opmærksom på, at vi naturligvis ikke med dette ændringsforslag dels om udvidelse af området, dels om forhøjelse af maksimalindkomstbeløbene, har givet udtryk for det, vi mener rettelig bør ske med skattelovgivningen. Vi mener, at selve ordningen med fradragsbeløbene bør ændres i endnu mere vidtgående retning, og at der også bør ske ændringer i selve skalaen i udskrivningsloven. Vi vil imidlertid holde os til disse ændringer i denne omgang og stiller altså vort ændringsforslag som underændringsforslag til finansministerens ændringsforslag.

For det tilfældes skyld, at der her i salen skulle være ærede medlemmer, der er delvis enige med os om, at nedslaget bør tilkomme alle, der har en indkomst svarende til den i finansministerens lovforslag fastsatte, har vi valgt at stille et subsidiært ændringsforslag, som går ud på, at de første linier såvel i det oprindelige forslag som i finansministerens ændringsforslag udgår og erstattes med det, som findes i det subsidiære ændringsforslag, og som kort og godt går ud på, at samtlige statsskatteborgere, der har samme indtægt, som her er omtalt, får nedslaget. Hvis man vedtager dette vort subsidiære ændringsforslag, sker der altså ikke nogen forhøjelse af maksimalindkomstbeløbene.

Jeg skal, inden jeg slutter, sige, at vi naturligvis først og fremmest anbefaler vort principale ændringsforslag, fordi det

er det, vi ønsker vedtaget i denne omgang, men dernæst vil jeg anbefale vort subsidiære ændringsforslag i håbet om, at der dog i tinget vil være medlemmer udenfor vort parti, der vil give os tilslutning til vore betragtninger, ikke alene når vi diskuterer forslaget, men også ved afstemningen.

Hans Hansen (Rørby): Da vort partis ordfører, det ærede medlem hr. Funck Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort gøre rede for den stilling, som retsforbundet har taget i udvalget, og som findes udtrykt i betænkningen. Retsforbundet tiltræder forslaget, forsåvidt angår anvendelsen af §§ 4 og 16 i lovbekendtgørelse nr. 2 af 2. januar 1948, samt § 5, som ændret, men mindretallet tager ikke herved stilling til anvendelsen af nævnte lovbekendtgørelses §§ 6, 7, 8, 10, 11 og 12 eller til lovbekendtgørelsen iøvrigt.

Vi kan altså tiltræde lovforslaget med de forbehold, jeg her har givet udtryk for.

Ølgaard: Mit parti kan give tilslutning til det, der er lovforslagets hovedtanke, at yde den bestemte gruppe af medborgere en vis lempelse med hensyn til deres skatteansættelse. Vi kan også give tilslutning til det af finansministeren stillede ændringsforslag, der jo ud fra den betragtning, at de beregninger, der nu er lagt til grund, er rigtige, hvad vi stoler på, har til formål at gøre denne lempelse i skatteansættelsen effektiv. Ligeledes kan vi give tilslutning til det ændringsforslag, der er stillet af udvalget og tiltrådt af ministeren med hensyn til ændringer af statsskatteovens § 14.

Vi må derimod bestemt modsætte os gennemførelsen af de kommunistiske ændringsforslag. Der ligger jo i de ændringsforslag et helt nyt princip, hvorefter alle skatteydere, endogså med en maksimalindkomst på 7 000 kr., tages med under den samme lov.

Som lovforslaget er bygget op, lovgives der her for en ganske bestemt gruppe af skatteydere, nemlig alders- og invaliderentemodtagere og gamle på over 65, der ligger på samme indtægtsniveau, og det er vi villige til at gå med til, men vi må ganske bestemt afvise det standpunkt, der er lagt til grund for det kommunistiske forslag, hvor alle tages med. Den betragt-